

V nově postavené hřbitovní zdi, která je před dokončením, vznikne 20 schránek kolumbária. Zastupitelstvo obce stanovilo roční nájem schránky ve výši 500,-Kč, zájemci se mohou hlásit na OÚ Štěnovice.

Nezapomeňte na humanitární sbírku !!!!!

Sbírka pořádaná kulturní a sociální komisí OÚ Štěnovice pro diakonii Broumov, která se uskuteční ve středu 14.10. od 15.00 do 18.00 hod a v sobotu 17.10. a v neděli 18.10. vždy od 9.00 do 12.00 a 13.00 do 16.00 v šatně Lidového domu. Bližší informace na plakátech.

V říjnu jubilea oslaví :

Vlasta Moravcová (Buková)	Věra Pechová (Štěnovická)
Fedinand Balej (Buková)	Zdeňka Ebenstreitová (V Podlesí)
Jaruše Korbelová (V Potocích)	Jaroslav Beneda (Čížická)
Jan Gross (Farní)	Jiřina Hofhansová (V Podlesí)
Anna Kurcová (Krátká)	Danilela Tomášková (Akátová)
Václav Bébr (Na Šancích)	Libuše Vokrojová (Ke Cvičišti)
Marie Kunešová (V Podlesí)	Emílie Polívková (Příčná)

Všem jmenovaným přejeme do dalších let hodně zdraví a spokojenosti

Také patříte k těm, kterým se po ránu nechce z „vyhřátého pelíšku“ a pyžámka ? Právě pro Vás připravily štěnovické házenkářky novinku bálové sezóny:

Pyžamový bál

který se koná v sobotu 17.10. od 20.00 hod. K pyžamovým tanečkům hraje Eges, vstupné pyžamáci 80,-, zbytek 120,- Kč, srdečně zvou pořadatelky.

Cesty za poznáním.

Volný cyklus zeměpisných přednášek, který se na podzim 2008 a začátkem roku 2009 setkal u našich občanů s velkým zájmem, pokračuje. Přednášky se budou konat vždy první čtvrtek v měsíci v aule základní školy, vstupné na pokrytí nákladů činí 30,-Kč.

Ve čtvrtek 5.listopadu od 18.00 se koná přednáška – beseda p. Františka Šestáka

„ Na kole napříč Amerikou, z Los Angeles do Chicaga“.

Přijďte si poslechnout zajímavé vyprávění doplněné snímky z této nádherné cesty, protože ten nejkrásnější pohled na svět je právě ze sedla.

AK

Do 13.11., kdy se opět uskuteční **lampionový průvod**, Štěnovické listy vyjdou, ale raději upozorňujeme včas, abyste měli lampiony připravené !!!

O cti a občanství

Vznešená slova, že! A když je spojíme, dají stejně vznešené sousloví – čestné občanství. Praha má své nositele čestného občanství, Plzeň taktéž a jak je to s naší vískou? Možná, že si teď čtenář bude nevěřicně ťukat prstem na čelo, čímž chce dát najevo, že vysoké teploty letošního léta se zřejmě podepsaly na myšlenkových pochodech autorky. Nic takového. Věřte nebo nevěřte, ale Štěnovice se mohou pochlubit nositeli čestného občanství. To může obdržet člověk, který není občanem Štěnovic, ale nějakým způsobem naší obci prospěl. A nebo chce obec vyjádřit svůj obdiv a úctu člověku, který nemusí ani vědět, kde naše ves leží, ale je svým životem, činy, prací a vlastnostmi člověkem hodným být vzorem jiným. Takové lidi vzpomínají staré dokumenty.

Prvním nositelem čestného občanství Štěnovic byl kníže Jiří z Lobkovic, nejvyšší maršálek království českého. Návrh na jmenování byl přečten starostou Petrem Pavlíkem /dědeček p. Jaroslava Pavlíka/ na schůzi obecního zastupitelstva dne 13. května 1905 a hned poté byl v tajném hlasování členů zastupitelstva přijat. V návrhu zazněla tato slova: „...v uznání zásluh Jeho Jasnosti nejvyššího maršálka, knížete z Lobkovic, jenž veřejnou svou činností na prospěch národa českého již od let šedesátých /1860/ sobě byl získal.“ Schůze končila rozhodnutím okamžitě zaslat telegrafickou zprávu o tomto usnesení Jeho Jasnosti.

O měsíc později, v červnu 1905, přišlo do Štěnovic poděkování samotného knížete Jiřího z Lobkovic.

Dalším čestným občanstvím byl vyznamenán Hynek Šusta. Narodil se v roce 1876 v Praze a tam také žil. Pracoval jako účetní v knihkupectví. V roce 1912 se oženil s Annou Hajšmanovou ze Štěnovic, čp.76. Její otec byl rolník a hostinský /později hospoda u Jandů, dnes p. M.Menoušek/. Hynek Šusta jezdil do Štěnovic na letní byt a ves s krásným okolím si oblíbil. Zajímal se o dění v obci a velkou měrou přispěl k rozšíření fondu obecní knihovny. Ve 30. letech, to už byl ředitelem tiskařských podniků, daroval knihovně 120 knih. K uctění památky svého zemřelého syna Ladislava obohatil knihovna za války o dalších 235 knih. Za vše, co pro obec vykonal, rozhodl po válce v roce 1946 tehdejší MNV o udělení čestného občanství panu Hynku Šustovi z Prahy. Krásný jmenovací diplom vytvořil pro tuto událost náš rodák sochař Josef Nechutný. V neděli 15. prosince 1946 se konala slavnost v Pivovarské restauraci a tam bylo jmenování o čestném občanství štěnovickém se vši slávou panu Hynku Šustovi předáno.

V historii naší obce byla mnoha občanům udělena za jejich činnost různá ocenění: diplomy, čestná uznání, rudé prapory a medaile. Ale čestná občanství byla přiznána jen knížeti Jiřímu z Lobkovic a úředníku z Prahy Hynku Šustovi. Nebyli občany Štěnovic, a tak se jimi mohl stát skrze krásný titul čestného občana.

PhDr. Alena Vlčková

kronikářka obce

Volky nevolky zase volby / nevolby /

V Čechách to vypadá, že snad nemůže být jeden rok bez voleb. Jsou už tradicí tak, jako třeba pouť, posvícení, Vánoce nebo Velikonoce. Prostě patří k ročnímu koloběhu a kdyby nedej bože na ně bylo jeden rok zapomenuto, asi bychom se divili.

Není to tak dávno, co u nás existovaly skutečně volby – nevolby. Bylo prostě dopředu známo, jak dopadnou a od obyvatel se pouze chtělo, aby se všichni k volebním urnám dostavili. Každý k volbám musel, nechtěl-li narazit. Dneska k volbám nemusíme / a také část občanů volit nejde / , jenomže tím víc narážíme. Dobrovolně se zbavujeme toho práva, které vždycky nebylo samozřejmostí. To můžeme dokázat krátkým pohledem do štěnovické volební minulosti.

Na schůzi obecního zastupitelstva konané dne 28. prosince 1908 se projednával dopis Františka Trojana zastupujícího občany a dělnictvo ve Štěnovicích. Ti se peticí obraceli k „slavnému sněmu zemskému, aby zavedeno bylo zákonem všeobecné, rovné, přímé a tajné právo hlasovací do zemského sněmu, okresů a obcí“. Vedle průvodního dopisu občana Trojana se četla petice občanů a také přepis zemského výkonného výboru Československé (nikoliv československé) sociální demokratické strany dělnické v Čechách. A teď to teprve ve štěnovickém zastupitelstvu začalo vřít.

Nejprve vystoupil starosta P. Pavlík s argumenty, proč odmítnout „všeobecné, rovné právo hlasovací“ některým občanům. Byl toho názoru, že bude-li umožněno hlasovat i chudým občanům, budou zastupitelstva zemská, okresní i obecní „opanována třídou nepoplatnou“. To by znamenalo, že by mohly vzniknout škody na soukromém majetku všech přírážek zemských, okresních i obecních.

S protiargumenty se ozval MUDr. František Nový. Souhlasil s tím, aby petice štěnovických občanů byla do Vídně zaslána a hned také zdůvodňuje, proč má mít každý občan právo na hlasování. Jednak bylo známo, že ve Vídni už všeobecné hlasovací právo existuje. Dále MUDr. Nový „přiznává právo v obci i tomu dělníku, který nemá ani haléře“. Považoval zavedení všeobecného hlasovacího práva za spravedlivé. Poukazoval na to, že nejvíce dělníci odvádějí obci „pivní haléř“ (daň z piva). Dalším důvodem, proč souhlasil se zavedením hlasovacího práva pro všechny, byla otázka národnostní, neboť „v uzavřených územích zvítězíme proti Němcům“.

Vrchní sládek František Cajthaml oponoval MUDr. Novému tím, že „mnohem více odvede se nepřímé daně za doutníky a jiné než za pivo“. A tak tedy dělníci nemusí mít hlasovací právo, protože si nejspíš nekupují doutníky.

Obchodník Jan Landkamr by řešil situaci jinak. Ať je zavedeno všeobecné hlasovací právo do zemského sněmu, ale v obci ponecháme možnost jít k volbám jen majetným.

Schůze zastupitelstva byla zakončena hlasováním o petici. Podepsati nebo nepodepsati? Odevzdáno bylo 11 lístků, z nich pouze 2 byly pro podepsání petice. Starosta tedy mohl přednést toto usnesení obecního zastupitelstva Štěnovic: „Obecní zastupitelstvo v Štěnovicích ve své řádné schůzi konané dne 28. prosince 1908 usneslo se žádosti organizovaného dělnictva a občanů Františkem Trojanem zastupujících o podání petice slavnému sněmu zemskému za zavedení všeobecného práva hlasovacího do zemského sněmu, okresů a obcí nevyhověti s tím odůvodněním, že by zavedením téhož pravděpodobně nastalo opanování

zastupitelstev třídou nepoplatnou a tím zákonité právo soukromého majetku v podobě zemských, okresních a obecních přírážek poškozováno býti mohlo.“

Jinak to v Čechách ani dopadnout nemohlo. Už tehdy se potvrdilo orwellovské sdělení, že všichni jsme si rovni, ale někteří jsou si rovnější. Tak, jak plyne čas, jsme se v Čechách dočkali toho, že máme sice konečně všichni právo jít volit, ale hodně lidí se pro svou pohodlnost a nezájem o věci veřejné tohoto práva dobrovolně vzdává. Co by na to asi řekli naši předkové před sto lety, kteří tolik usilovali o to, aby mohli všichni lidé rozhodovat svým hlasem o dění ve společnosti.

Na závěr pouze dodáme, že poprvé bylo všeobecné hlasovací právo naplněno až se vznikem Československé republiky. První volby do obecních zastupitelstev se konaly 15. a 16. června 1919.

PhDr. Alena Vlčková

kronikářka obce

Dušičky

Příběh dětských dušiček je hodně starý, víc než devadesát let. Ale taky hodně smutný, i když se všeobecně tvrdí, že dětství je nejšťastnějším obdobím lidského života. Na osudu těchto dětí se podepsala I. světová válka.

Byť byla Itálie vždycky spojencem Rakousko-Uherska, v době I. světové války přislíbila v tajné smlouvě podporu Dohodě /Francie, Rusko, Anglie/, protože jí bylo přislíbeno území na jihu Rakouska. A jak to souvisí s dětmi? Prostor severní Itálie a dnešního severního Slovinska, území, které patřilo před válkou Rakousku-Uhersku, museli opustit všichni obyvatelé, protože tímto územím měla probíhat fronta. Muži museli jít do války, staré lidi, ženy a děti odsunuly úřady do vnitrozemí monarchie, tedy i do Čech.

I k nám do vsi přišla skupina italských běženců 9. srpna 1915. Staří muži, ženy a malé děti, celkem 53 osob. Do Štěnovic je přidělilo c.k. okresní hejtmánství a byli ubytováni v čp.3, v čp.28, v čp.62, ve fořtovně a v židovské kostelní budově. Vzhledem k tomu, že Itálie „zradila“ císaře pána, byli tito lidé vnímáni jako příslušníci nepřátelského národa, a tak si chudáci lidé „zasloužili“ i pozornost četnictva. Sami v cizí zemi, bez znalosti jazyka, jen s tím nejnужnějším, co si stačili vzít z domova, utmácení a nemocní. Nejvíce ze všech trpěly malé děti.

Pravděpodobně už dnes v obci není nikdo, kdo by třeba z vypravování v rodině vzpomněl na tyto italské běžence. Jen v kronikách a matrikách jsou zaznamenána jejich jména. Na štěnovickém hřbitově navždy spí svůj dětský sen sedm malých dušiček:

Emil Batelino * 3.12.1914 + 15.8.1915

Viktor De la Schiava * 30.5.1913 +23.8.1915

Antonín De la Schiava * 15.7.1914 +21.8.1915

Josef Koki * 18.3.1914 +30.8.1915

František Koki * 27.9.1912 +31.10.1915

Aloisie Mikolis * 13.5.1914 +24.8.1915

Marie Pielik * 31.3.1910 +20.4.1916

Bohužel už dnes nenajdeme jejich hroby, abychom o Dušičkách na nich rozsvítili světýlko. Ale snad i tato nepatrná vzpomínka na nešťastný osud neznámých malých dětí je takovým světýlkem. Vzpomínkou už to nejsou neznámé dušičky.

PhDr.Alena Vlčková

kronikářka obce